

Oponentský posudek na bakalářskou práci Diani Krasinové
Polární imaginace Julia von Payera

Téma, které si autorka zvolila ke zpracování je velice zajímavé a neobvyklé. To je skutečnost hodná zřetele. Probírá dílo málo známého malíře a srovnává jeho plátina s dalšími díly dvou jiných malířů na obdobný námět. Výběr tří tvůrců a třech pláten je svěží a funguje.

Bakalářská práce je velmi krátká, což není výtkou, práce taková může být. Jenže když odečtu úvodní výklad o klasicismu, romantismu a realismu, zůstane na vlastní téma jen několik málo stránek. Jen to je ale samotná práce, tj. přínos autorky. Výklad v kapitole 2,2 *Výtvarné umění* je pouhou rekapitulací, vlastně referátem z knih o umění devatenáctého století. Obsahově vlastně nemám připomínky, je v zásadě dobře udělaný. K tématu však téměř nic nepřidává. Práce však bez něj značně prořídne a vyvstává neodbytně otázka, zda je téma vlastně dostatečně obsažné na bakalářskou práci.

Práce je strukturovaná logicky, po úvodu představí dobový kontext, výzkum polárních oblastí a arktické vznešeno, pak již zmíněný kontext dobového umění a následují tři kapitoly o třech malířích a jejich třech obrazech. Je to jednoduché, ale přehledné. Byť životopisná část o autorech mohla být stručnější a srovnání obrazů naopak podrobnější. Vzhledem ke krátkosti práce mohla též autorka hledat buď další obraz či obrazy z dané doby nebo naopak pozdější či starší, a tak srovnání obohatit.

Literatura, s níž pracuje je dostatečná. Nicméně ani bakalářská práce by nemusela – vlastně neměla – vycházet ze syntetizujících přehledových prací typu Pijoana. To jsou knihy, z nichž je možné získat povšechný přehled, ale citovat je ve vědecké práci, je proti akademickému úzu. Ještě více to platí o knize Wendy Beckettové, slavné jeptišce, která píše popularizující obrázkové knihy pro širokou veřejnost. Nic proti takovým knihám, inspirují a mladé čtenáře mohou nadchnout. Ale do odborného žánru nepatří. Stejně tak *Dějiny výtvarné kultury 2* Bohumíra Mráze, jde o skriptu, vlastně základní učebnici. Pokud by byly knihy uvedené jen „do počtu“, jako zdroj nějakých základních informací, nebyl by to takový problém, ale autorka s nimi evidentně pracovala jako se zdrojem, tj. cituje je atd. Orientovat se však v literatuře, i co do toho, který typ knih je vhodné použít a na co, patří k humanitnímu vzdělání.

Autorka patrně není rodilá mluvčí, bakalářská práce je totiž na jednu stranu napsaná pečlivě, ale současně bez vnímání českého aktuálního větného členění. Je to trochu škoda, protože jinak je práce psaná čtivě a souvisle. Nevyhnuly se jí však trochu překlepy.

Vzhledem k řečenému doporučuji práci *Polární imaginace Julia von Payera* k obhajobě a navrhuji hodnocení „dobře“ (3).

V Praze

15. srpna 2024

Jiří Tourek